

پیش بینی اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی بر اساس روش تدریس معلم و خودکارآمدی در دانش آموزان مقطع دوم متوسطه

امیر محمد درگاهی

دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته زبان انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

چکیده

پژوهش حاضر، با هدف پیش بینی اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی بر اساس روش تدریس معلم و خودکارآمدی در دانش آموزان انجام گرفت. روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان مقطع دوم متوسطه شهر انگوران بود که با استفاده از فرمول کوکران ۱۵۰ نفر ۸۸ دختر و ۶۲ پسر با روش نمونه گیری طبقه ای به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه های محقق ساخته روش تدریس معلم، خودکارآمدی چینگ و مورگان (۱۹۹۹)، اشتیاق تحصیلی فردریکز، بلومفیلد و پاریس (۲۰۰۴) که دارای روایی و پایایی قابل قبولی بودند، استفاده شد. داده ها با استفاده از روش های آمار توصیفی و استنباطی شامل ضریب همبستگی پیرسون و ضریب رگرسیون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بین روش تدریس معلم با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی رابطه مثبت و معناداری وجود داشت ($p \leq 0/05$). بین خودکارآمدی با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی رابطه معناداری وجود داشت ($p \leq 0/05$). همچنین نتایج ضریب رگرسیون نشان داد که متغیر روش تدریس معلم و خودکارآمدی پیش بینی کننده اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی بود و روش تدریس معلم قدرت بیشتری داشت ($p \leq 0/05$). در مجموع، می توان نتیجه گرفت که بهبود و ارتقاء خودکارآمدی و کاربرد روش های فعال تدریس توسط معلمان می تواند به شکل مستقیم منجر به افزایش اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی گردد که پیشنهاد می گردد با برگزاری کارگاه های آموزشی معلمان با روش های نوین و فعال تدریس در درس زبان انگلیسی بیشتر آشنا گردند.

واژگان کلیدی: روش تدریس معلم، خودکارآمدی، اشتیاق به یادگیری، زبان انگلیسی.

Prediction of desire to learn English based on teacher's teaching method and self-efficacy in secondary school students

Amir Mohammad Dargahi

Master's student, English Language, Islamic Azad University, Zanjan branch

amircallof7@gmail.com

Abstract

The present research was conducted with the aim of predicting the desire to learn English based on the teacher's teaching method and self-efficacy in students. The method of the current research was a correlational description. The statistical population included all the second grade high school students of Angoran city, using the Cochran formula, 150 people, 88 girls and 62 boys, were selected as a sample using the stratified sampling method. To collect data, researcher-made questionnaires of teacher's teaching method, self-efficacy of Ching and Morgan (1999), Academic enthusiasm of Fredericks, Blumanfield and Paris (2004) were used, which had acceptable validity and reliability. The data were analyzed using descriptive and inferential statistics including Pearson's correlation coefficient and regression coefficient. The results showed that there was a positive and significant relationship between the teacher's teaching method and enthusiasm for learning English ($p \geq 0.05$). There was a significant relationship between self-efficacy and eagerness to learn English ($p \geq 0.05$). Also, the results of the regression coefficient showed that the teacher's teaching method and self-efficacy variables were predictors of the desire to learn English, and the teacher's teaching method had more power ($p \geq 0.05$). In general, it can be concluded that improving self-efficacy and the use of active teaching methods by teachers can directly lead to an increase in enthusiasm for learning English, which is suggested by holding educational workshops. Teachers should become more familiar with new and active teaching methods in English language lessons.

Key words: teacher's teaching method, self-efficacy, eagerness to learn, English language.

مقدمه

یکی از ضروریات امروزه جامعه جهانی، یادگیری زبان انگلیسی است زیرا ارتباطات بین‌المللی، تجارت جهانی، علوم جدید، برنامه‌های کاربردی و موارد دیگر که با گسترش روند جهانی‌سازی در ارتباط است، همگی به زبان انگلیسی انجام می‌پذیرد (اکملی و همکاران، ۱۴۰۰). زبان انگلیسی امروزه به عنوان زبان رسمی جهانی متداول شده است. چنانچه جامعه ما بخواهد در جریان دستاوردهای علمی، سیاسی، اجتماعی، فنی تکنولوژیکی و غیره جهانی قرار بگیرد به ناچار باید زبان انگلیسی را یاد بگیرد. از طرف دیگر آموزش زبان انگلیسی آشنایی با فرهنگ و تمدن سایر ملل و نشر فرهنگ‌ها به سایر کشورها را امکان‌پذیر می‌سازد (ساعدموچشی، ۱۳۹۷). در کشور ما با وجودی که دانش‌آموزان و دانشجویان از دوران دبیرستان تا دانشگاه سال‌های زیادی را به یادگیری زبان انگلیسی پرداخته‌اند ولی هنوز هم نتوانسته‌اند در حد قابل قبولی از این زبان استفاده کنند. از دلایل عدم علاقه دانش‌آموزان به زبان انگلیسی می‌توان به عدم استفاده از تکنولوژی در آموزش، استفاده از روش‌های منسوخ شده تدریس، یکنواختی کلاس‌های درس، معلم محور بودن کلاس‌ها و عواملی از این قبیل اشاره کرد (اکملی و همکاران، ۱۴۰۰). اشتیاق تحصیلی به کیفیت تلاش دانش‌آموزان برای انجام وظایف و فعالیت‌های مهم آموزشی اشاره دارد که به نتایج هدفمند آنها از برنامه تحصیلی کمک می‌کند. این تعامل شامل غوطه‌ور شدن مستقیم با منابع آموزشی و همچنین تعامل معنادار با اساتید و هم‌تایان است (Karki, 2020). فقدان اشتیاق برای یادگیری درس زبان انگلیسی باعث می‌شود که دانش‌آموزان سرمایه‌گذاری لازم و کافی برای تکالیف درسی زبان انگلیسی انجام ندهد و هیجانات منفی از قبیل خستگی، غمگینی و احساس کسالت را تجربه نمایند. اشتیاق یادگیری درس زبان انگلیسی از عوامل مختلفی از جمله روش تدریس معلم و خودکارآمدی تاثیر می‌پذیرد.

تدریس و یادگیری مناسب باعث تولید علم و نوآوری و تدریس نامناسب باعث از بین رفتن استعدادها و خلاقیت می‌شود. فراگیران زمانی خود یاد می‌گیرند که با نظارت و راهنمایی معلم‌شان روش‌های و راهبردهای مناسب را در جریان یادگیری به کار ببرند تا توانمند و خودکارآمد شوند (سلیمانی و همکاران، ۱۴۰۱). روش‌های جدید آموزش زبان دوم بیشتر بر سازوکارهای ارتباطی تاکید دارند، اما تدریس زبان انگلیسی در مدارس و دانشگاه‌ها مبتنی بر لغت، دستور زبان، درک مطلب و شنیدار است. مطالعات بسیاری در خصوص تغییر شیوه‌های آموزش صورت گرفته است، اما این تحول محقق نمی‌شود مگر اینکه برای آموزش برنامه و نقشه‌ای را از پیش بر اساس اصول و راهبردهای مناسب طراحی کنیم (سلیمانی و همکاران، ۱۴۰۱). تغییر الگوی آموزش زبان انگلیسی در مدارس کشور از شیوه سنتی دستور-ترجمه به رویکرد ارتباطی مستلزم تغییر و تحولات بنیادین و زیرساختی، از جمله تغییر در محتوای آموزشی، تغییر در روش تدریس، ایجاد تحول نگرشی در دبیران و همین‌طور نوآوری در مدیریت کلاس درسی است (خیرآبادی، ۱۳۹۶). اسلام‌پناه (۱۴۰۱) در پژوهش خود نشان داده است که استفاده از روش تدریس پرسش و پاسخ بر اشتیاق تحصیلی دانش‌آموزان به طور مثبتی اثربخش بوده است. رزم و همکاران (۱۴۰۱) نیز نشان دادند که روش آموزش کلاس معکوس باعث افزایش اشتیاق تحصیلی دانش‌آموزان می‌گردد. علیپورکتیرگی و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهش خود به مقایسه اثربخشی روش تدریس مشارکتی و روش تدریس سنتی بر اشتیاق تحصیلی دانش‌آموزان پرداختند نشان دادند که اجرای روش تدریس مشارکتی بر اشتیاق تحصیلی، تأثیر معناداری دارد. همچنین در مقایسه بین دو روش تدریس مشارکتی و روش تدریس سنتی؛ روش تدریس مشارکتی بر اشتیاق تحصیلی در دانش‌آموزان اثربخش است.

متغیر دیگری که می‌تواند بر اشتیاق بر یادگیری درس زبان انگلیسی دانش‌آموزان تاثیرگذار باشد، خودکارآمدی می‌باشد. خودکارآمدی برای آماده کردن فرد برای انجام رفتارهای مثبت، غلبه بر ناملایمات، سازگاری با آن و در نتیجه دستیابی به خود بهتر ضروری است. چارچوب سه‌گانه خودکارآمدی شامل ادراکات شایستگی (باورها و اعتماد افراد به توانایی خود برای دستیابی به شایستگی و دستیابی به هدف)، ادراک از رفتار (توانایی افراد برای کنترل رفتارهای خود برای دستیابی به اهداف) و ادراک از محیط (توانایی افراد برای استفاده از محیط اطراف) می‌باشد (Wang & Pan, 2023). باورهای خودکارآمدی از طریق افزایش تعهد، تلاش و پشتکار منجر به عملکرد عالی افراد می‌شود. افرادی که سطح بالایی از خودکارآمدی دارند، در هنگام مواجهه با مسائل پیچیده برای یافتن راه‌حل مشکل، و همچنین صبور بودن در طول فرآیند، تلاش بیشتر و اصرار طولانی‌تر

برای غلبه بر چالش‌ها و مشکلات، بیشتر به خود متکی هستند (Hayat & et al, 2020). سنپسل‌بجاری و همکاران (۱۴۰۳) در پژوهش خود نشان دادند که خودکارآمدی با ابعاد شناختی، عاطفی و رفتاری اشتیاق تحصیلی رابطه مثبت و معناداری دارد. فارسیمدان و همکاران (۱۴۰۱) نیز در پژوهش خود نشان دادند که بین خودکارآمدی با اشتیاق تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد و خودکارآمدی پیش‌بینی کننده اشتیاق تحصیلی دانش‌آموزان می‌باشد. همچنین جنابادی و سارانی (۱۳۹۸) در تحقیق خود نشان دادند که آموزش خودکارآمدی بر دانش‌آموزان منجر به افزایش اشتیاق تحصیلی آنان می‌گردد. بنابراین می‌توان گفت هر پیشرفتی از نظام کارآمد و صحیح آموزش و پرورش جوامع نشأت می‌گیرد و این مهم به عوامل متعددی از جمله تغییر شیوه‌ها و الگوهای تدریس و در جهت استفاده از روش‌های نوین و فعال بستگی دارد. از آنجا که امروزه اهمیت یادگیری زبان انگلیسی بر کسی پوشیده نیست و متخصصین تعلیم و تربیت درصددند تا با ارائه راهکارهای مناسب به بهبود کیفیت آموزش و افزایش اشتیاق دانش‌آموزان در این زمینه کمک نمایند، از اینرو محقق در این پژوهش بدنبال پاسخ به این سوال است که آیا روش‌های تدریس معلم و خودکارآمدی بر اشتیاق یادگیری درس زبان انگلیسی تاثیر دارند؟ از اینرو با توجه به این سوال سه فرضیه زیر مطرح می‌گردد:

- بین روش تدریس معلم با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی در دانش‌آموزان دوره متوسطه رابطه وجود دارد.
- بین خودکارآمدی با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی در دانش‌آموزان دوره متوسطه رابطه وجود دارد.
- روش تدریس معلم و خودکارآمدی می‌توانند پیش‌بینی کننده اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی در دانش‌آموزان دوره متوسطه باشند.

مبانی نظری

روش‌های تدریس

اولین بار سبک‌های تدریس و آموزش زبان در سال‌های ۱۹۴۰ الی ۱۹۵۰ در جامعه آمریکا شروع شد. آموزش زبان‌های خارجی در مدارس ایالات متحده آمریکا تقریباً از نیمه دوم قرن بیستم شروع شد. احساس می‌شد که برنامه‌ریزی درسی بالاخص در رابطه با سبک‌های آموزش باید تغییر کند و به موضوعات مهم روز گسترش پیدا کند. در سبک‌های کلاسیک و قدیمی نه به نیازهای جامعه توجه می‌شد و نه نیازها و خواسته‌های فراگیران به عنوان هسته مرکزی تدریس و آموزش توجه می‌شد. پاسخ‌گویی به این نیازها و برآورده شدن آنها فقط در سایه روش‌های تدریس خلاقانه و فناورانه و در کنار تجارب مربیان و معلمان خوب انجام می‌شود (ساعدموچشی، ۱۳۹۷). روش تدریس دارای یکسری فعالیت‌هایی است که به منظور رسیدن به اهدافی تعیین شده انجام می‌شود و بهترین آن روشی است که با توجه به مدیریت زمان و امکانات در دسترس بهترین نتیجه را عاید گرداند. تدریس را سازمان دهی یادگیری دانش‌آموزان تعریف کرده و روش تدریس مناسب و موثر برای آموزش بهتر را با توجه به شرایط و امکاناتی که وجود دارد تعریف می‌کند (نوروزوند و شفیعی، ۱۳۹۹). روش تدریس باید به برقراری ارتباط عاطفی میان معلم و فراگیر کمک کند و در توزیع زمان به گام‌ها و مراحل، چنان دقیق باشد که در پایان درس نیز خاتمه یابد. روش تدریس باید انعطاف پذیر باشد؛ یعنی عوامل خارجی را که ممکن است پیدا شوند، در نظر بگیرد. روش‌های تدریس و یادگیری متداول در اکثر نظام‌های آموزشی بر گوش دادن و بیان لفظی و حفظ کردن مطالب درسی استوار است. به جای تبادل نظر و تفکر و بحث درباره امور و پدیده‌ها، معلم مطالب را بیان می‌کند و شاگردان گوش می‌کنند و سپس آنها را تکرار می‌کنند (موسوی‌زاده و علیشیری، ۱۳۹۵). روش‌های تدریس فعال به روش‌هایی اشاره دارد که بتواند فعالیت‌های دانش‌آموزان را تقویت و یادگیری را به یک جریان دو سویه تبدیل نماید (محمودی و صادقی، ۱۳۹۷). بهترین معلم کسی است که دارای قابلیت خلق روش‌های تازه است و بهترین روش‌ها، روش‌های خاصی نیست؛ بلکه یک هنر است. هر معلمی باید تلاش کند و در خود قابلیت کشف روش‌های جدید را پروراند (موسوی‌زاده و علیشیری، ۱۳۹۵).

خودکارآمدی

بندورا خودکارآمدی را به معنای تصمیمات افراد درباره بودن یا نبودن ظرفیت‌ها درباره نیاز برای ایجاد و انجام اقدامات لازم جهت تحقق اهداف تعیین شده می‌داند. کسانی که احساس خودکارآمدی بالایی دارند، اهداف چالش‌برانگیزتر و بالاتری برای خود برمی‌گزینند، خود را باور دارند، برای تحقق اهداف تعیین شده خود کوشش و پافشاری بیشتری از خود نشان می‌دهند، راهبردهای موثرتر و سودمندتری را به کار می‌برند و سرانجام کارکردشان در عمل بهتر است. در مقابل کسانی که باورهای منفی درباره خودکارآمدی خویش دارند به آسانی در مواجهه با موانع یا شکست‌ها دلسرد می‌شوند، براحتی دست از تلاش و پافشاری برای رسیدن به هدف برمی‌دارند و در واقع خود به استقبال شکست می‌روند (راحمی، ۱۳۹۹). مفهوم خودکارآمدی تحصیلی بر این نکته تأکید داشت که یک فرد می‌تواند توانایی‌های ضروری برای انجام یک کار تعیین شده را در حد مطلوب داشته باشد. به عنوان مثال، یک دانش‌آموز در مورد توانایی‌ها و مهارت‌های خود برای انجام خوب یک کار مطمئن است (Malik & et al, 2024). چهار عامل موثر در خودکارآمدی شامل اطمینان به توانایی خود در انجام موفقیت‌آمیز وظایف در کلاس، اطمینان به توانایی خود در انجام موفقیت‌آمیز تکالیف در بیرون از کلاس، اطمینان به توانایی خود در تعامل با دیگران در نظام آموزشی و اطمینان به توانایی خود در مدیریت موفقیت‌آمیز کار، خانواده و نظام آموزشی می‌باشد (کیاکجوری و تیزدست، ۱۴۰۰). اگر فرد به خودکارآمدی خود اعتقاد نداشته باشد، احتمال اینکه چنین فردی در فعالیت‌های ساده و پیچیده ترکیب شود، کمتر خواهد بود همچنین کمتر احتمال دارد که تکالیف را به طور مستمر انجام دهد، از سوی دیگر، اگر دانش‌آموزی فرض کند که سطح بالایی از خودکارآمدی برای انجام تکالیف را حفظ می‌کند، انگیزه زیادی برای مطالعه در خود ایجاد می‌کند و برای رویارویی با چالش‌ها، او را تشویق می‌کند (فخرو و حبیب، ۲۰۲۲).

اشتیاق یادگیری

اشتیاق تحصیلی دانش‌آموز پدیده‌ای پیچیده است که طیفی از مؤلفه‌های رفتاری، شناختی و عاطفی تجربه یادگیری را دربرمی‌گیرد. اشتیاق تحصیلی، به عنوان یک فراسازه انعطاف‌پذیر، به تعهد و مشارکت دانش‌آموزان در مدرسه و فعالیت‌های مرتبط اشاره دارد (Lan, 2023). اشتیاق تحصیلی به عنوان یک دانش متغیری و حائز اهمیت برای یادگیری است. اشتیاق تحصیلی میزان صرف انرژی یادگیرنده برای انجام مطالعات خود و میزان اثربخشی و کارایی به دست آمده، است که به عنوان سرمایه روانی یادگیرندگان و تلاش مستقیم آنها برای یادگیری، کسب مهارت و اشتیاق به ارتقای سطح موفقیت یاد شده است که می‌تواند به مشارکت مثبت در فعالیت‌های مدرسه، کلاس درس، سازگاری با فرهنگ مدرسه و تعامل با معلمان و همکلاسان منجر شود (حیرانی و موسوی، ۱۴۰۱). لی و هوانگ^۱ اشتیاق تحصیلی را به عنوان وضعیت ذهنی عاطفی و شناختی پایدار، رضایت‌بخش و مثبت مرتبط با یادگیری و یا تحقیق تعریف کردند (Wang & et al, 2021). از دیدگاه نیومن، وهلاگ و لامبورن^۲ اشتیاق تحصیلی را به عنوان سرمایه روانی دانش‌آموزان و تلاش مستقیم آنها برای یادگیری و کسب مهارت‌ها و تمایل به ارتقاء سطح موفقیت‌ها تعریف کرده‌اند که می‌تواند منجر به مشارکت مؤثر در فعالیت‌های مدرسه، شرکت در فعالیت‌های کلاسی، سازگاری با فرهنگ مدرسه شود (جوادی، پناه‌علی و علیوندی‌وفا، ۱۳۹۹). اشتیاق تحصیلی مفهومی از ساختار چند بعدی است که شامل اشتیاق رفتاری، عاطفی و شناختی دانش‌آموز در فعالیت‌های یادگیری است. این تعامل به طور قابل توجهی بر میزان رضایت و موفقیت تأثیر می‌گذارد. به طور خاص، اشتیاق رفتاری به رفتار دانش‌آموزان از قبیل حضور در کلاس‌ها و شرکت در فعالیت‌های یادگیری بر اساس قوانین مدرسه اشاره دارد. اشتیاق عاطفی در نگرش دانش‌آموزان نسبت به فرآیند یادگیری نشان داده می‌شود و اشتیاق شناختی به تلاش‌های دانش‌آموز برای یادگیری، مانند راهبردهای یادگیری اشاره دارد (Zhang & et al, 2024).

روش تحقیق

پژوهش حاضر از لحاظ روش توصیفی از نوع همبستگی است بعبارت دیگر، در مطالعات همبستگی، پژوهشگر هیچ یک از متغیرهای مستقل را دستکاری نمی‌کند، بلکه تنها دو یا چند متغیر را اندازه‌گیری نموده، سپس مشخص می‌سازد که آیا بین آنها رابطه همبستگی وجود دارد یا خیر. همچنین، از لحاظ هدف کاربردی است. در تحقیق حاضر جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان مقطع دوم متوسطه شهر انگوران در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۴ می‌باشد. در تحقیق حاضر برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شده است که تعداد آنها ۱۵۰ دانش‌آموز برآورد شده است که با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای متناسب با جنسیت (دختر = ۸۸ نفر و پسر = ۶۲ نفر) به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌ها از سه پرسشنامه استفاده شده است که عبارتند از:

الف) پرسشنامه روش‌های تدریس، این پرسشنامه محقق ساخته دارای ۱۶ گویه می‌باشد که چهار خرده مقیاس (سخنرانی، مشارکتی، روش معکوس، روش پروژه) را می‌سنجد. سوالات بر روی مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از خیلی زیاد=۵ تا خیلی کم=۱ قرار دارند. در پژوهش حاضر روایی محتوایی و صوری پرسشنامه توسط اساتید گروه علوم تربیتی مورد تایید قرار گرفته است و پایایی ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس ۰/۷۸ و برای خرده مقیاس‌ها بین ۰/۷۶ تا ۰/۷۳ برآورد شده است. ب) پرسشنامه خودکارآمدی: این پرسشنامه توسط چینگ و مورگان (۱۹۹۹) تدوین یافته و دارای ۳۰ سوال می‌باشد و سه خرده مقیاس استعداد، کوشش و بافت را می‌سنجد. گویه‌های این پرسشنامه با مقیاس لیکرت دارای پاسخ‌های پنج‌گانه‌ای از کاملاً موافقم تا کاملاً مخالفم با نمره یک تا چهار طراحی شده است. سازنده این ابزار ضریب پایانی این پرسشنامه را ۰/۸۲ و ضریب پایایی هر یک از خرده مقیاس‌های استعداد، کوشش و بافت را به ترتیب ۰/۷۸، ۰/۶۶ و ۰/۷۰ گزارش کرده است. در پژوهش حاضر روایی محتوایی و صوری پرسشنامه توسط اساتید گروه روان‌شناسی مورد تایید قرار گرفته است و پایایی آلفای کرونباخ کل مقیاس ۰/۹۰ و برای خرده مقیاس‌های استعداد ۰/۸۸، کوشش ۰/۸۵ و بافت ۰/۸۸ برآورد شده است. ج) پرسشنامه اشتیاق تحصیلی فردریکز، بلومنفیلد و پاریس (۲۰۰۴) که دارای ۱۵ گویه می‌باشد که این گویه‌ها سه خرده مقیاس رفتاری (سوالات ۱ تا ۴)، عاطفی (سوالات ۵ تا ۱۰) و شناختی (سوالات ۱۱ تا ۱۵) را می‌سنجد. پاسخ هر کدام از این گویه‌ها دارای نمرات ۱ تا ۵ است که از هرگز تا تمام اوقات را شامل می‌شود. فردریکز و همکاران (۲۰۰۴) ضریب پایایی این مقیاس را ۰/۸۶ گزارش نموده است. در پژوهش صفری و همکاران (۱۳۹۴) روایی پرسشنامه تحصیلی توسط اساتید و متخصصان این حوزه تایید شده است و پایایی آلفای کرونباخ آن ۰/۷۴ گزارش شده است. در پژوهش حاضر روایی محتوایی و صوری پرسشنامه توسط اساتید علوم تربیتی مورد تایید قرار گرفته است و پایایی آلفای کرونباخ کل مقیاس ۰/۸۲ و برای خرده مقیاس‌های رفتاری ۰/۷۷، عاطفی ۰/۸۰ و شناختی ۰/۷۵ بدست آمده است.

تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS19 در دو سطح توصیفی و استنباطی انجام شد. در سطح توصیفی از آماره-های نظیر میانگین، انحراف استاندارد، کجی و کشیدگی و در سطح استنباطی از آزمون ضریب همبستگی بهره گرفته شده است. همچنین برای تعیین میزان و قدرت پیش‌بینی کنندگی اشتیاق یادگیری زبان انگلیسی بر اساس روش تدریس معلم و خودکارآمدی از ضریب رگرسیون چندگانه استفاده شده است.

یافته‌ها

در جدول (۱) شاخص‌های توصیفی متغیرها شامل میانگین، انحراف استاندارد، آماره کولموگروف-اسمیرنوف، چولگی و کشیدگی ارائه شده‌اند.

جدول ۱. آمار توصیفی متغیرهای تحقیق

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	چولگی	کشیدگی	آماره اسمیرنوف- کولموگروف	سطح معناداری
روش تدریس	۵۷.۸۲	۱۰.۲۸	-۰.۴۰	-۰.۰۵۷	۰.۸۱	۰.۵۱
خودکارآمدی	۱۰۵.۶۶	۱۶.۷۹	-۰.۳۳	۰.۱۲	۰.۹۷	۰.۳۰
اشتیاق یادگیری	۵۵.۲۱	۹.۱۸	-۰.۶۰	۰.۱۵	۱.۲۸	۰.۰۷

با توجه به نتایج روش تدریس با میانگین و انحراف استاندارد ۵۷.۸۲ و ۱۰.۲۸ خودکارآمدی با میانگین و انحراف استاندارد ۱۰۵.۶۶ و ۱۶.۷۹ و اشتیاق یادگیری با میانگین و انحراف استاندارد ۵۵.۲۱ و ۹.۱۸ می‌باشند که نشان‌دهنده سطح متوسط به بالای دانش‌آموزان در هر سه متغیر می‌باشد. همچنین مقادیر چولگی و کشیدگی متغیرهای تحقیق در فاصله بین -۲ و +۲ قرار دارد که نشان می‌دهد متغیرها دارای توزیع نرمال می‌باشند مقدار آمار اسمیرنوف-کولموگروف با مقادیر بالای سطح معناداری ۰.۰۵ نشان می‌دهند که متغیرها دارای توزیع نرمال بوده و می‌توان از آمار پارامتریک برای آزمون فرضیه‌های پژوهش استفاده نمود.

-بین روش‌های تدریس معلمان با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دانش‌آموزان رابطه معناداری وجود دارد.

جدول ۲. ضریب همبستگی پیرسون بین روش‌های تدریس معلمان با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی

متغیرها	روش سخنرانی	روش مشارکتی	روش معکوس	روش پروژه	روش‌های تدریس	اشتیاق یادگیری
روش سخنرانی	۱	۰.۷۲	۰.۴۸	۰.۴۲	۰.۸۲	۰.۵۳
روش مشارکتی	۰.۷۲	۱	۰.۶۲	۰.۴۷	۰.۸۷	۰.۵۸
روش معکوس	۰.۴۸	۰.۶۲	۱	۰.۷۱	۰.۸۴	۰.۶۱
روش پروژه	۰.۴۲	۰.۴۷	۰.۷۱	۱	۰.۷۵	۰.۵۸
روش تدریس معلم	۰.۸۲	۰.۸۷	۰.۸۴	۰.۷۵	۱	۰.۷۰
اشتیاق یادگیری	۰.۵۳	۰.۵۸	۰.۶۱	۰.۵۸	۰.۷۰	۱

نتایج همبستگی پیرسون نشان می‌دهد که بین روش تدریس معلم با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دانش‌آموزان رابطه مثبت وجود دارد ($p < 0.05$)؛ بدین معنی که هر چقدر معلم از روش تدریس نوین و دانش‌آموز محور بیشتر استفاده می‌کند بر اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دانش‌آموزان افزوده می‌شود و برعکس. همچنین می‌توان گفت از بین روش‌های تدریس معلم روش یادگیری معکوس رابطه بیشتری با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی نشان داده است؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که این ضریب مسیر در سطح خطای ۰/۰۵ معنادار است؛ یعنی روش تدریس معلم بر اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی تأثیر معناداری دارد؛ بنابراین با ۹۵٪ اطمینان می‌توان گفت فرضیه اول پژوهش مبنی بر وجود رابطه بین روش تدریس معلم با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی تأیید می‌شود.

- بین خودکارآمدی با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دانش آموزان رابطه معناداری وجود دارد.

متغیرها	استعداد	بافت	کوشش	خودکارآمدی	اشتیاق یادگیری
استعداد	۱	۰.۶۱	۰.۵۰	۰.۸۲	۰.۵۶
بافت	۰.۶۱	۱	۰.۵۹	۰.۸۶	۰.۵۲
کوشش	۰.۵۰	۰.۵۹	۱	۰.۸۴	۰.۶۱
خودکارآمدی	۰.۸۲	۰.۸۶	۰.۸۴	۱	۰.۶۷
اشتیاق یادگیری	۰.۵۶	۰.۵۲	۰.۶۱	۰.۶۷	۱

نتایج همبستگی پیرسون نشان می‌دهد که بین خودکارآمدی با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دانش‌آموزان رابطه مثبت وجود دارد ($p \leq 0.05$)؛ بدین معنی که با افزایش خودکارآمدی بر اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دانش‌آموزان افزوده می‌شود و با کاهش خودکارآمدی از اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دانش‌آموزان کاسته شده است؛ همچنین می‌توان گفت از بین ابعاد خودکارآمدی مؤلفه کوشش رابطه بیشتری با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی نشان داده است؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که این ضریب مسیر در سطح خطای ۰/۰۵ معنادار است؛ یعنی خودکارآمدی و مؤلفه‌های آن بر اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی تأثیر معناداری دارد؛ بنابراین با ۹۵٪ اطمینان می‌توان گفت فرضیه دوم پژوهش مبنی بر وجود رابطه بین خودکارآمدی با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی تأیید می‌شود.

- روش تدریس معلم و خودکارآمدی می‌توانند پیش‌بینی کننده اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی در دانش-آموزان باشند.

در بررسی این فرضیه تحقیق از ضریب رگرسیون و پیش‌فرض‌های آن جهت تبیین سهم پیش‌بینی متغیر ملاک بر اساس متغیرهای پیش‌بین استفاده می‌شود.

جدول ۴. خلاصه نتایج رگرسیونی فرضیه اصلی					
متغیر پیش بین	ضریب همبستگی	ضریب	ضریب تعیین	خطای انحراف	آماره دوربین
	چندگانه	تعیین	تعدیل شده	معیار	واتسون
روش تدریس معلم، خودکارآمدی	۰.۷۷	۰.۶۰	۰.۵۹	۵.۸۵	۲.۲۰

با توجه به نتایج ضریب همبستگی چندگانه بین روش تدریس معلم و خودکارآمدی با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی برابر با ۰.۷۷ است که نشان می‌دهد رابطه مثبت و معنادار بین متغیرهای پیش‌بین با ملاک بوده است. ضریب تعیین یا R^2 برابر با ۰.۶۰ بوده و نشان‌دهنده این نکته است که ۶۰ درصد از تغییرات اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی به روش تدریس معلم و خودکارآمدی وابسته است و باقیمانده درصد مربوط به عواملی است که در این تحقیق مورد بررسی قرار نگرفته‌اند؛ عبارت دیگر بیش از دو سوم از اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی توسط روش تدریس و خودکارآمدی تبیین شده است. ضریب تعیین تعدیل شده برابر با ۰.۵۹ بوده که مقدار آن با درجات آزادی تعدیل شده است. مقدار خطای استاندارد برآورد برابر با ۵.۸۵ بوده که قدرت پیش‌بینی رگرسیون را نشان می‌دهد. آزمون دوربین واتسون به عنوان یکی از پیش‌فرض‌های رگرسیون جهت تأیید همبستگی باقیمانده‌ها در رگرسیون انجام شده است و از آنجا که مقدار آن ۲.۲۰ است بیانگر مستقل بودن باقیمانده‌ها در رگرسیون می‌باشد.

جدول ۵. نتایج تحلیل واریانس فرضیه اصلی

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	آماره F	سطح معناداری
رگرسیون	۷۵۴۲.۹۰۲	۲	۳۷۷۱.۴۵۱	۱۱۰.۱۲۶	۰.۰۰۰
باقیمانده	۵۰۳۴.۲۷۲	۱۴۷	۳۴.۲۴۷		
کل	۱۲۵۷۷.۱۷۳	۱۴۹			

جدول تحلیل واریانس نیز معنی دار بودن رگرسیون و رابطه خطی بین متغیرها را نشان داده که سطح معناداری آن را تأیید می کند. اعداد ارائه شده در جدول آنالیز واریانس نشان می دهد که مقدار F یعنی نسبت متوسط واریانس رگرسیون به متوسط واریانس باقیمانده برابر با ۱۱۰.۱۲۶ بوده و با درجه آزادی ۲ و سطح معناداری ۰.۰۰۰ به احتمال بیش از ۹۵٪ اطمینان می توان گفت که مدل رگرسیون با مجموعه متغیرهای پیش بین و متغیر ملاک از برازش خوبی برخوردارند و تغییرات تبیین شده توسط مدل واقعی بوده و ناشی از شانس و تصادف نیست.

جدول ۶. ضرایب رگرسیونی روش تدریس معلم و خودکارآمدی بر اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی

متغیرها	ضریب رگرسیون	خطای استاندارد	وزن بتا	آزمون t	سطح معناداری
مقدار ثابت	۷.۷۲	۳.۲۷		۲.۳۶	۰.۰۲۰
روش تدریس معلم	۰.۴۱	۰.۰۶	۰.۴۶	۷.۳۳	۰.۰۰۰
خودکارآمدی	۰.۲۲	۰.۰۴	۰.۴۰	۶.۳۱	۰.۰۰۰

با توجه به جدول می توان گفت که متغیر روش تدریس معلم ($\beta = ۰.۴۶$) و خودکارآمدی ($\beta = ۰.۴۰$) پیش بینی کننده اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی در دانش آموزان می باشند و این اعداد نشانگر این است که به ازای هر یک واحد تغییر در انحراف معیار روش تدریس معلم و خودکارآمدی به اندازه ۰.۰۶ و ۰.۰۴ در انحراف معیار متغیر وابسته یعنی اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی تغییر ایجاد می شود و روش تدریس معلم قدرت پیش بینی کنندگی بیشتری نسبت به خودکارآمدی در افزایش اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دارد.

بحث و نتیجه گیری

یافته اول پژوهش نشان داد که بین روش تدریس معلم با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دانش آموزان رابطه معناداری وجود داشت، بدین معنا که هر چقدر معلم از روش تدریس فعال بیشتر استفاده کند و دانش آموز را در یادگیری درگیر کند اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی وی بیشتر می شود و برعکس. یافته حاضر با یافته های اسلام پناه (۱۴۰۱)، رزم و همکاران (۱۴۰۱) علیپورکتیرگی و همکاران (۱۳۹۹) همسو می باشد. در تبیین این یافته می توان گفت دنیای امروز دارای ویژگی هایی است که با گذشته نزدیک تفاوت هایی اساسی دارد. بنابراین ادامه فعالیت نظام آموزش و پرورش امروز با روش های تدریس سنتی که دانش آموز را منفعل و مطیع بار می آورد امکان پذیر نیست. در واقع زمانی که معلم روش تدریس اثربخش را برای تدریس درس زبان انگلیسی برمیگزیند دانش آموزان در اثر آموزش، مهارت هایی کسب می کنند تا بر راهبردهای شناختی و فراشناختی نظارت داشته باشند و با تسلط بر راهبردهای برنامه ریزی، کنترل، نظارت و نظم دهی روش موفق یادگیری رابه کار می گیرند و با نظارت مداوم بر کار خود، مشکلات روش و راهبردهای یادگیری خود را شناسایی می کنند و به اصلاح آنها اقدام می کنند. یافته دوم پژوهش نشان داد که بین خودکارآمدی با اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دانش آموزان رابطه

معناداری وجود داشت، بدین معنا که هر چقدر خودکارآمدی دانش آموز بالا باشد، اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی وی بیشتر می شود و برعکس. یافته حاضر با یافته های سنسبل پجاری و همکاران (۱۴۰۳) و جنابادی و سارانی (۱۳۹۸) همسو می باشد. در تبیین این یافته می توان گفت افراد دارای خودکارآمدی بالا انگیزه و رغبت بیشتری برای درگیری شناختی با مسائل تحصیلی و یادگیری بهتر درس زبان انگلیسی دارند و این دسته از افراد بر توانایی های خود در حل مسائل تحصیلی باور دارند، از اینرو، با علاقه بیشتری درگیر مسائل تحصیلی می شوند، چرا که اشتیاق شناختی، عاطفی و رفتاری به انعطاف پذیری در حل مسئله، مقابله مثبت در برابر شکست، تشخیص احساس تعلق، ارتقاء دقت و توجه و ... شده و این افراد با باورهای خودکارآمدی بالا اشتیاق به یادگیری به درس زبان انگلیسی بیشتری را از خود نشان می دهند. در تبیینی دیگر، خودکارآمدی با ایجاد باورهای مثبت به افراد کمک می کند که در رویارویی با مشکلات نشکنند و هنگامی که مهارت لازم را دارند بر یک تکلیف پافشاری کنند، همچنین، قضاوت های خودکارآمدی تلاش و پایداری در تکلیف را پیش بینی می کنند از اینرو، افراد خودکارآمد، اشتیاق تحصیلی بیشتری دارند. همچنین یافته سوم پژوهش نشان داد که روش تدریس معلم و خودکارآمدی می توانند پیش بینی کننده اشتیاق به یادگیری درس زبان انگلیسی دانش آموزان باشند. یافته حاضر با یافته های رزم و همکاران (۱۴۰۱) و فارسیمدان و همکاران (۱۴۰۱) همسو می باشد. در تبیین این یافته می توان گفت وقتی که معلم در تدریس زبان انگلیسی از روش های تدریسی استفاده کند که درگیری دانش آموزان در یادگیری زیاد است و یادگیری عمیق صورت می گیرد و با توجه به پیشرفتی که دانش آموز کس می کند منجر به افزایش اشتیاق به یادگیری دانش آموز می گردد. همچنین زمانی که معلم با روش تدریس خود یک نوع رقابت در جهت یادگیری در بین دانش آموزان ایجاد کند و بر علایق و توانایی دانش آموزان تاکید می کند همین امر باعث افزایش اشتیاق به یادگیری می شود. از سوی دیگر باید گفت، خودکارآمدی که در تعیین فعالیت هایی که افراد دنبال می کنند و میزان تلاشی که برای دنبال کردن فعالیت ها به کار می گیرد، نقش دارد باعث افزایش درگیر شدن فرد به لحاظ شناختی، هیجانی و رفتاری با مسائل و چالش های تحصیلی و در نتیجه اشتیاق تحصیلی می شود.

منابع

- اسلام پناه، سبحان، بررسی تاثیر روش تدریس پرسش و پاسخ بر اشتیاق تحصیلی و انگیزش پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پسر پایه پنجم ابتدایی در درس مطالعات اجتماعی شهر دورد سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۱، دوازدهمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی، فقه و حقوق و علوم اجتماعی، اسفند ۱۴۰۲.
- اکملی، مهسا، زارعی زوارکی، اسماعیل و پورروستایی اردکانی، سعید، تاثیر استفاده از فناوری واقعیت افزوده بر اشتیاق تحصیلی دانش آموزان در درس زبان انگلیسی، فصلنامه توسعه حرفه ای معلم، سال ششم، شماره چهارم، زمستان ۱۴۰۰، ۲۸-۱۷.
- حیرانی، طیب و موسوی، فرانک، ادراک از محیط کلاس درس و رابطه آن با اشتیاق تحصیلی دانش آموزان، فصلنامه نوآوری های مدیریت آموزشی، سال هفدهم، شماره سوم، تیر ۱۴۰۱، ۸۰-۶۵.
- خیرآبادی، رضا، تاثیر راهبرد کلاس معکوس بر یادگیری بخش گرامر درس زبان انگلیسی پایه دهم تحصیلی، فصلنامه نوآوری های آموزشی، سال شانزدهم، شماره شصت و چهارم، بهار ۱۳۹۷، ۱۶۲-۱۴۱.
- جنابادی، حسین و سارانی، فهیمه، اثربخشی آموزش خودکارآمدی بر کمک طلبی تحصیلی و اشتیاق تحصیلی دانش آموزان، مطالعات روانشناختی، سال شانزدهم، شماره سی و ششم، دی ۱۳۹۸، ۲۸-۱.
- جواد، ناهید، پناه علی، امیر و علیوندی وفا، مرضیه، مقایسه اثربخشی روش آموزش کلاس معکوس و روش سخنرانی بر اشتیاق تحصیلی دانشجوینان، فصلنامه علمی تدریس پژوهی، سال هشتم، شماره دوم، دی ۱۳۹۹، ۱۷۶-۱۶۱.
- راحی، جمیل، پژوهش ترکیبی رابطه خودکارآمدی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع دبیرستان در زبان انگلیسی با محوریت نقش رشته تحصیلی، پژوهش های زبان شناختی در زبان های خارجی، سال دهم، شماره یکم، بهار ۱۳۹۹، ۱۵۲-۱۳۵.

رزم، فاطمه، حافظی، فریبا، مرعشیان، فاطمه سادات، نادری، فرح و دشتبزرگی، زهرا، بررسی اثربخشی روش تدریس معکوس بر سواد اطلاعاتی و اشتیاق تحصیلی دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه دوم، جامعه‌شناسی آموزش و پرورش، سال هشتم، شماره یکم، شهریور ۱۴۰۱، ۲۶۵-۲۵۵.

ساعدموچشی، لطفاله، مقایسه تاثیر آموزش از طریق رایانه با روش سنتی بر پیشرفت تحصیلی درس زبان انگلیسی، پویش در آموزش علوم انسانی، سال سوم، شماره دوازدهم، پاییز ۱۳۹۷، ۱۴۵-۱۳۳.

سلیمانی، شیلا، علی‌آبادی، خدیجه، زارعی‌زوارکی، اسماعیل و دلاور، علی، طراحی و اعتباریابی الگوی یادگیری معکوس مبتنی بر رویکرد تدریس مسئله محور درس زبان انگلیسی، فصلنامه نوآوری‌های آموزشی، سال بیست و یکم، شماره هشتاد دو، تیر ۱۴۰۱، ۱۰۴-۸۱.

سنیسل‌بجاری، شیما، افرا، ارغوان و رحیمی، ویدا، بررسی ارتباط خودکارآمدی و اشتیاق تحصیلی دانشجویان رشته تکنولوژی اتاق عمل، مجله راهبردهای آموزش در علوم پزشکی، سال هفدهم، شماره دوم، خرداد ۱۴۰۳، ۱۹۵-۱۸۶.

علیپورکتیگری، شیوا، حیدری، حسن، نریمانی، محمد و داودی، حسین، مقایسه اثربخشی روش تدریس مشارکتی و روش تدریس سنتی بر اشتیاق تحصیلی، خودکارآمدی تحصیلی و خودتنظیمی در دانش‌آموزان، پژوهش در نظام‌های آموزشی، سال چهاردهم، شماره چهل و هشتم، فروردین ۱۳۹۹، ۳۹-۲۳.

فارسیمدان، الهام، احمدی، رضا، غضنفری، احمد و چرامی، مریم، تبیین اشتیاق تحصیلی بر اساس ذهن‌آگاهی و خودکارآمدی تحصیلی: مدل تحلیل مسیر، دستاوردهای روان‌شناسی بالینی، سال هشتم، شماره دوم، شهریور ۱۴۰۱، ۱۳۴-۱۲۷.

کیاکجوری، کریم و تیزدست، طاهر، رابطه بین خودکارآمدی، شادکامی، رضایت از زندگی و حمایت اجتماعی درک شده با انگیزه پیشرفت تحصیلی، پژوهشنامه تربیتی، سال شانزدهم، شماره شصت و هشتم، آذر ۱۴۰۰، ۱۹۸-۱۸۳.

محمودی، فیروز و صادقی، فرزانه، فراتحلیل اثربخشی روش‌های تدریس فعال بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان، مجله مطالعات آموزش و یادگیری، دوره دهم، شماره یکم، تابستان ۱۳۹۷، ۵۵-۲۵.

موسوی‌زاده، احترام سادات و علیشیری، سعید، روش‌های تدریس و نقش آن در تحول بنیادین آموزش و پرورش، چهارمین کنفرانس بین‌المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی، سن پترزبورگ-روسیه، مرداد ۱۳۹۵.

نوروزوند، حامد و شفیع، صابر، تاثیر روش تدریس حل مسئله بر یادگیری دانش‌آموزان، مجله پیشرفت‌های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش، سال سوم، شماره بیست و چهارم، خرداد ۱۳۹۹، ۶۵-۵۶.

Hayat, A.S., Shateri, K., Amini, M., & Shokrpour, N. (2020). Relationships between academic self- efficacy, learning-related emotions, and metacognitive learning strategies with academic performance in medical students: a structural equation model. BMC Medical Education, 20, 76-88.

Lan, X. (2023). Does peer acceptance promote active academic engagement in early adolescence? A robust investigation based on three independent studies. Personality and Individual Differences, 203, 120-130.

Malik, A.I., Batool, R., & Tabassum, S. (2024). Academic Self-Efficacy, Academic Motivation and Coping Skills in Academia: A Cross-Sectional Exploration. Pakistan Journal of Humanities and Social Sciences, 12 (1), 73-80.

Wang, J., Bu, L., Li, Y., Song, J., & Li, N. (2021). The mediating effect of academic engagement between psychological capital and academic burnout among nursing students during the COVID-19 pandemic: A cross-sectional study. Nurse Education Today, 102, 938-944.

Wang, Y., & Pan, Z. (2023). Modeling the effect of Chinese EFL teachers' self-efficacy and resilience on their work engagement: A structural equation modeling analysis. SAGE Open, 13(4), 143-151.

Zhang, Y., Zhang, X., & Meng, Z. (2024). Effect of interactive immediacy on online learning satisfaction of international students in Chinese universities: The chain mediating role of learning interest and academic engagement. Acta Psychologica, 244, 202-210.

Prediction of desire to learn English based on teacher's teaching method and self-efficacy in secondary school students

Amir Mohammad Dargahi

Master's student, English Language, Islamic Azad University, Zanjan branch

Abstract

The present research was conducted with the aim of predicting the desire to learn English based on the teacher's teaching method and self-efficacy in students. The method of the current research was a correlational description. The statistical population included all the second grade high school students of Angoran city, using the Cochran formula, 150 people, 88 girls and 62 boys, were selected as a sample using the stratified sampling method. To collect data, researcher-made questionnaires of teacher's teaching method, self-efficacy of Ching and Morgan (1999), Academic enthusiasm of Fredericks, Blumanfield and Paris (2004) were used, which had acceptable validity and reliability. The data were analyzed using descriptive and inferential statistics including Pearson's correlation coefficient and regression coefficient. The results showed that there was a positive and significant relationship between the teacher's teaching method and enthusiasm for learning English ($p \geq 0.05$). There was a significant relationship between self-efficacy and eagerness to learn English ($p \geq 0.05$). Also, the results of the regression coefficient showed that the teacher's teaching method and self-efficacy variables were predictors of the desire to learn English, and the teacher's teaching method had more power ($p \geq 0.05$). In general, it can be concluded that improving self-efficacy and the use of active teaching methods by teachers can directly lead to an increase in enthusiasm for learning English, which is suggested by holding educational workshops. Teachers should become more familiar with new and active teaching methods in English language lessons.

Key words: teacher's teaching method, self-efficacy, eagerness to learn, English language.